

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 289.

Tredie Session.

85de Møde.

Onsdagen den 25de Februar.

(Fortf.)

Indenrigsministeren (fortf.): Uagtet saaledes Sagen afficerer virkelige Rettigheder, hvis Erhvervelse er begyndt at løbe, om jeg saa maa udtrykke mig, saa skønner jeg dog ikke rettere, end at det overordnede Hensyn er det, at al Naturaltiende skal bortfalde, og alle Tiendecommissioner og hvad dertil hører, det hele Apparat, som hører til Naturaltiendens Ansættelse til fast Afgift, skal bortfalde om nogle Aar, og at der altsaa ikke er Andet for, end at bestemme, at for disse Jorder kan Tiend retten ikke gjøres gjældende, og jeg kan altsaa ikke erklære mig imod denne Forandring.

Udsættelse: Det, der skulde have bevæget mig til at stemme for § 17, var, at Secretairen derved skulde være blevet en selvstændig Person; thi det, at Secretairposten hidtil ikke har været nogen selvstændig Post, er upaatvivelig en af Hovedgrundene, som have foranlediget den langsomme Behandling, Sagerne have lidt, og bliver dette Forhold ved at bestaae, vil man hos den Mand, som er Secretair ved Commissionen, hvormange fortræffelige Egenskaber for denne Post han end ellers upaatvivelig er udrustet med, savne den væsentligste, den nemlig, at han har behørig Tid, eftersom han i andre Retninger er meget beskæftiget. Kan man altsaa ikke vinde det, at faae en selvstændig Mand til Secretair ved Commissionen, seer jeg ikke man kan staae den beskæftigede Mand mere Tid ved at give ham 500 Rbd. mere om Aaret; det er, troer jeg, en Umulighed; har han iforveien ikke den behørig Tid, saa faaer han jo dog ikke mere Tid derved, at han nu faaer 500 Rbd. mere; han faaer kun 500 Rbd. mere for den samme Tid,

som han hidtil har anvendt, eller var pligtig at anvende til disse Forretninger. Det troer jeg gjør det endnu rigtigere, enten ikke at stemme for denne Paragraph, eller at forstikke sig iforveien om, at den leder til, hvad jeg troer den meget godt kan lede til, nemlig til i de paa-gjældende Aar at staae Commissionen en selvstændig Secretair.

Indenrigsministeren: Jeg maa dertil svare, at det vil lede til, at denne Mand kan tage større Assistance til Udførelsen af de ham paa hvilende Forretninger, ligesom man jo ikke overhovedet kan dele en Mand's Tid og siige, han har netop en vis bestemt Tid tilovers til det forøgede Arbejde; det er jo vist, at man ved yderligere Anstrængelse kan forøge Arbejdstiden, ligesom det ogsaa er vist, at denne Mand kan gjøre Forretningerne færdige allesammen; da Commission skal ophæves i 1856, saa bortfalder jo fra den Tid Arbejdet. Forøvrigt er Forslaget, som allerede bemærket, fremkommet i Landstinget; det er ikke noget Regjerings Forslag; men man er gaaet ind derpaa i Erkjendelse af, at de factiske Forhold gjorde det billigt og rigtigt.

J. M. Hansen: Ja, jeg har ikke af de Bemærkninger, den ærede Minister har fremsat, kunnet føle mig overbevist om, at man bør stemme for § 17. Naar den ærede Minister mener, at Sagerne i samme Forhold som hidtil ville blive indankede for den overordnede Tiendecommission, saa savne vi for det Første Oplysning om, hvormange af de Tiendeaflysninger, som hidtil ere skete, der have været indankede for den, og dernæst troer jeg ikke, at man kan slutte fra de tidligere Forhold til de fremtidige, efterat nemlig Befolkningen har seet, paa hvilken anden Maade, mere svarende til begge Parters Lary, saadanne Commissioner nu for tiden maa sammensættes, efterat den har seet